

Aftenbøn tirsdag i coronakrisens hærgen.

Frygt findes ikke i kærligheden, men den fuldendte kærlighed fordriver frygten

Gud er kærlighed, og den, der bliver i kærligheden, bliver i Gud, og Gud bliver i ham. Deri er kærligheden fuldendt i os: at vi har frimodighed på dommens dag; for som han er, er også vi i denne verden. Frygt findes ikke i kærligheden, men den fuldendte kærlighed fordriver frygten, for frygt er forbundet med straf, og den, der nærer frygt, er ikke fuldendt i kærligheden. Vi elsker, fordi han elskede os først. Hvis nogen siger: »Jeg elsker Gud,« men hader sin broder, er han en løgner; for den, der ikke elsker sin broder, som han har set, kan ikke elske Gud, som han ikke har set. Og dette bud har vi fra ham: Den, der elsker Gud, skal også elske sin broder.

1. Johannesbrev kap. 4, 16b. -21.

Vor Gud og Far,

Du er den, der er den fuldendte kærlighed.

Og vi må bekende, at dér er vi ikke. Du holder din ånde tilbage, og vi er ved at gå til i iltsvind. Du puster et enkelt pust, og vi blæses omkuld.

Vi er ramt af sygdom, af epidemi, af naturens vilde kræfter. Og vi bliver skræmt. Vi tænkte, at vi var blevet for kloge til at blive bange. Endnu en gang må vi sande, at du er klogere end os. Det vidste vi godt, men vi ville ikke stå ved det.

Vi troede i vores overmod, at vi kunne styre verden i vores egen retning.

Men ikke så snart der kommer en lille virus, opdager vi, hvor små vi er.

Vi var hovmodige, og nu må vi til at rense hænder.

Og så er det, vi frygter, at ligegyldigt hvor meget vi sprit, vi bruger, så sidder snavset fast.

Din søn var ren og uden skyld. Han var herre over sygdom og død, men dér er vi ikke, Herre. Derfor ængstes vi. Nu kommer vi til dig med bøn om hjælp. Styrk alle gode kræfter, som arbejder på liv og helbredelse her i verden. Send et håb, der kan holde. Lad din Hellige Ånd nå alle, der er bange og lad din fred sænkes sig i os, i hver enkelt af os og over hele vort folk.

Din søn jog sygdom på døren og dæmoner på flugt fra både syge og angste mennesker. Han lærte os, at Du hører os, når vi råber til dig, også selv om vi ikke har

sterile hænder. Se bort fra vores skam og skyld. Lad din kærlighed vokse i os, og lad os leve af den føde, der kommer fra dig.

Så vi ikke hamstrer, men deler med hinanden

Så vores fællesskab med mennesker ikke bryder sammen, men næres af dig

Så vi ikke presses over evne, men bliver styrket af dig i modigt at tåle og udholde

Så vores ensomhed ikke vokser, men går i sig selv

Så vi ikke giver op, men hænger fast ved dig – i tro og i håb

Så frygten ikke vokser, men troen overtager, hvor der var tvivl,

og lyset og håbet overvinder, hvor der var bundløst mørke.

For frygt findes ikke i kærligheden, men den fuldendte kærlighed fordriver frygten.

Og den kærlighed er du, Gud.

Amen.

Kirsten Juul